

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου περί προσαρμογής της «περί ΤΣΑ» νομοθεσίας, επηρεαστής των μισθωτών όδηγών αυτοκινήτων εις την ασφαλίαν του ΙΚΑ και άλλων των διατάξεων.

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Τὸ Ταμεῖον Συντάξεως Ἀυτοκινήτων (ΤΣΑ) συστάθη καὶ λειτουργεῖν ἔκτοτε τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 49 τοῦ Ν. 4841/1980 καὶ 50 τοῦ Ν. 6083/1984, καλύπτει σήμεραν ἕνα τοῦ Κλάδου Συντάξεων αὐτοῦ, ἄρ' ἑνὸς μὲν τοῦ ἐπαγγελματικῆς ἰδιοκτησίας, χρηστῆς, ἐκμεταλλευτῆς κλπ. αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, ἄρ' ἑτέρου δὲ τοῦ μισθωτοῦς όδηγῶς αὐτοκινήτων, ἐξαιρετικῶς τῶν μισθωτῶν όδηγῶν τῶν ἀσπιδῶν καὶ ὑπερασπιδῶν λαωφορέσιων δημοσίας χρήσεως, τῶν αὐτοκινήτων Ἐπιχειρησῶν Ἐμπορίας πετρελαιοῦ, καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν Θεσσαλονίκης (Ο.Α. Σ.Θ.), οἱ ὅποιοι ἄσπιδες αἰδικῶν Νόμων ὑπάρχοντες εἰς τὴν ασφαλίαν τοῦ ΙΚΑ.

2. Οἱ ἠραριασμένοι εἰς τὸ ΤΣΑ μισθωτοὶ όδηγοὶ αὐτοκινήτων ὑπολείπονται κισθητῶς ἀπὸ ἀπόψεως συνταξιοδοτικῆς προστασίας τῶν ὡς ἄνω λεπτῶν συναδέλφων τῶν τῶν ἠραριασμένων εἰς τὸ ΙΚΑ.

Τούτο βραδύεται ἐκτικῶς εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ συνταξίς τῶν ἠραριασμένων τοῦ ΤΣΑ δὲν ὑπολογίζεται ἐκτικῶς τῶν λαμβανόμενων ἀποδοχῶν, ὡς συμβαίνει πραγματικῶς περὶ τῶν ἠραριασμένων, εἰς τὸ ΙΚΑ, ἀλλὰ ἐπὶ σταθεροῦ ποσοῦ 6.000 δρχ. Οὕτω σήμεραν τὸ ἀνώτατον ὄριον ποσοῦ συντάξεως ἐκ τοῦ ΤΣΑ ἠραριασμένου ἔχοντος 37 ἔτη ἀραρίασεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσοῦ τῶν 6.280 δρχῶν.

3. Διὰ τοῦ Ν.Δ. 404/1974 ἐγένετο προσπάθεια ἐξυγιάνσεως τοῦ ΤΣΑ διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ασφαλιστικῶν εισφορῶν (490 δρχ. ἐργαζόμετου καὶ 310 ἠραριασμένου) πλὴν ὅμως δὲν ἀπέδωκεν αὕτη τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα. Τούτο βραδύεται κυρίως εἰς τὸν ὑπερδυσχελετισμὸν τῶν συντάξεων, τὸ ἀνώτατον ὄριον τῶν ὁποίων ἀνῆλθεν ἀπὸ 2.081 δρχ., εἰς τὸ ποσοῦ τῶν 4.831 δρχ., ὡς καὶ εἰς τὸ γεγονός ὅτι μίσης ἀπολύτως ἠραριασμένων δὲν ἐπιδεικνύει τὴν βραδύουμένην προοδὸν κωνομικῆς ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποχρεώσεων τῶν. Σημειώθητι σημαντικὸν ποσοστὸν διαφυγῆς ἐσόδων μολοντοὶ τὸ Ταμεῖον καταβάλλει συντόνους προσπάθειαις διὰ τὴν εἰσπραξίαν τῶν εισφορῶν.

4. Αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις τῶν μισθωτῶν όδηγῶν ἔχουν θέσει ἀπὸ μικροῦ χρόνου θέμα ἀνωώσεως τῆς συνταξιοδοτικῆς τῶν προστασίας εἰς τὰ ἐπίπεδα τῆς προστασίας, τὴν ὁποίαν ἐξασφαλίζει τὸ ΙΚΑ εἰς τοὺς ἠραριασμένους του.

5. Πρέπει νὰ λεχθῆ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὅτι οἱ μισθωτοὶ όδηγοὶ, ἐν γένει, ὑπάρχοντες ἤδη εἰς τὸ ΙΚΑ διὰ τὴν ασφαλίαν τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας.

Οὕτω διὰ τοὺς μισθωτοὺς όδηγοὺς αὐτοκινήτων ὑφίσταται μία ἀνεπάρετος καταστάσις, κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτοι εἶναι ἠραριασμένοι διὰ μὲν τὴν συνταξίαν εἰς τὸ ΤΣΑ, διὰ δὲ τὴν ἀσθένειαν εἰς τὸ ΙΚΑ.

Ἐντέθεν προκλήθητι καὶ ἐπιτελῶς ἀνικητος σκατοῦλῃ μέτων, διότι διὰ τῶν αὐτῶν αὐτῶν ἀπολύτως ἀπικυλίσθητι παραλλήλως τότεν ὁ μηχανισμὸς ἐξαιρώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν εισφορῶν τοῦ ΙΚΑ, διὰ τὴν ἀσθένειαν ὅσον καὶ ὁ τοιοῦτος τοῦ ΤΣΑ διὰ τὴν συνταξίαν. Ἡ κτιστάσις αὕτη προκλήθη πλῆθος παρελθόντων, τότεν εἰς τοὺς φορεῖς ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἠραριασμένους καὶ τοὺς ἐργαζόμετους οἱ ὅποιοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συναλλάσσονται μὲ δύο φορεῖς διὰ τὰ ἴδια ἐκτικῶς πρόσωπα.

6. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἐκρίθητι ὅτι ἐπίστη πλῆεν ἡ ὄρα ἐκτικῆς ἀντιστοιχίσεως τῆς δημιουργηθεῖσης καταστάσεως πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξασφαλίσεως τῶν ὄρων καὶ προϋποθέσεων ἐπὶ νέων βάσεων, ὀρθολογικῆς καὶ ἀποτελεσματικῆς συνταξιοδοτικῆς προστασίας τῶν ἐκταραμένων τάξεων (μισθωτῶν όδηγῶν καὶ ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων Δ.Χ.).

Κτιστὸν ἀκροῦς μελέτης καὶ συμφωνίας τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐργαζόμενων τῶν ἐργαζόμενων ὅσον καὶ τῶν ἐργαζομένων, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως οἱ μὲν μισθωτοὶ όδηγοὶ αὐτοκινήτων

ἐπαχθῶν εἰς τὴν ασφαλίαν τοῦ ΙΚΑ καὶ τοῦχοι αὕτη εἴδη αὕτης ασφαλιστικῆς προστασίας μὲ δύο λοιποὺς συναδέλφους τῶν, τοῦ δὲ ΤΣΑ διατηρηθῆ ὡς φορεὺς καλύψεων ασφαλιστικῶς τοὺς αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένους ἰδιοκτητῆς, χρηστῆς, ἐκμεταλλευτῆς κλπ. αὐτοκινήτων.

Και περαιτέρω ἐπῆλθε συμφωνία περὶ τοῦ τρόπου χρηματοδοτήσεως τῶν τοῦ ΙΚΑ ὅσον καὶ τοῦ ΤΣΑ διὰ τὴν ἀπομειωτικῶν οἰκονομικῶν ἐπιπτώσεων ἐκ τῶν ὡς ἄνω ρυθμιστῶν.

Κτιστὸν τῆς σχετικῆς μελέτης καὶ προεργασίας ἀποτελεῖ τὸ ἀπόλεον ἐνώπιον τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιπροσωπείας σχεδίου Νόμου διὰ τὸ ὅποιο προβλέπεται κατ' ἀρχήν:

α) Ἡ ἀπόσπαισις, ἀπὸ τοῦ ΤΣΑ καὶ ἡ ὑπαγωγή ἐρεξῆς εἰς τὸν Κλάδον Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, τῶν μισθωτῶν όδηγῶν αὐτοκινήτων.

β) Ἡ διατήρησις τοῦ ΤΣΑ ὡς ἀνεξῆς ασφαλιστικῶν φορέως τῶν ἰδιοκτητῶν κλπ. αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

7. Διὰ τῆς ἄνω ρυθμίσεως τίθηται ἐρεξῆς ἐπὶ ὀρθολογικωτέρως βάσεως τὸ ὅλον θέμα τῆς συνταξιοδοτικῆς προστασίας τῶν μισθωτῶν όδηγῶν αὐτοκινήτων ὅσον καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν κλπ. αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως.

Τέλος προδικάζεται ἐκτικῶς ἀνωώσις καὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς ασφαλιστικῆς προστασίας τοῦ ΤΣΑ ἐκ τοῦ κυρίου λόγου ὅτι διὰ σημειωθῆ ἀσφαλῶς κισθητῆ ἀνιδος τοῦ ἐπιπέδου τῆς ασφαλιστικῆς συνειδήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων Δ.Χ., διότι διὰ ἔχουν ἐρεξῆς ἀρχή διὰ τὴν τάξιν τῶν ασφαλιστικῶν φορέων.

8. Εἰδικωτέρω ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους διατάξεων τοῦ σχεδίου σημειώθητι τὰ ἀκόλουθα:

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 1.

Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 1 προβλέπεται ἡ ὑπαγωγή ἀπὸ 1/1/79 εἰς τὴν ασφαλίαν τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, τῶν μισθωτῶν όδηγῶν αὐτοκινήτων τῶν ἀπασχολουμένων ἐπὶ σχέσιαις ἐξαρτημέναις ἐργασίας ἐναντι ὁμοειδῆς, εἰς αὐτοκίνητα εἴτε δημοσίας εἴτε ἰδιοκτητικῆς χρήσεως. Οὗτοι ἀπὸ τῆς αὕτης ἡμερομηνίας διὰ πάυσου ὑπαχόμενοι εἰς τὸ ΤΣΑ.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 1 ὀρίζεται ὅτι αἱ εισφοραὶ διὰ τὴν ασφαλίαν τῶν μεταφερομένων εἰς τὴν ασφαλίαν τοῦ ΙΚΑ μισθωτῶν όδηγῶν τῶν ἠραριασμένων εἰς τὸ ΤΣΑ διὰ καταβάλλονται ἐπὶ τοῦ τεκμαροῦ μισθοῦ τῆς 7ης, 8ης, 9ης καὶ 10ης κλάσεως διὰ τὰ ἔτη 1979, 1980, 1981 καὶ 1982 ἀντιστοίχως, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅρους τῶν λαμβανόμενων ἀποδοχῶν.

Ἐπὶ τοῦ τεκμαροῦ μισθοῦ τῶν ἀνωτέρω κλάσεων διὰ ὑπολογίζονται καὶ αἱ συντάξεις.

Ἡ ρύθμισις αὕτη κρίνεται ἐπιβεβαιωμένη διότι τὰ πρόσωπα αὕτη ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατέβηλον ἐλάχιστα ποσὰ εισφορῶν εἰς τὸ ΤΣΑ καὶ μεταφερόμενα εἰς τὸ ΙΚΑ διὰ λάθου κῆλημένης συντάξεως, δι' ὃ ἐκρίθη σκόπιμον νὰ ἀπειρηθῆ ἡ ὑπερμετρος ἐπιβάρυνσις τοῦ ΙΚΑ μὲ σημαντικὰ ποσὰ ἐξ αἰτίας τῆς κτιστοῦς κῆλημένης συντάξεως εἰς πρόσωπα τὰ ὁποῖα διὰ παρεμῆναι ἐλάχιστον χρόνον εἰς τὴν ασφαλίαν του καὶ ἐν συνεχείῃ διὰ συνταξιοδοτηθῶν ὑπὸ αὐτοῦ.

Διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθρου 1 ὀρίζεται ὅτι ὁ χρόνος ἀραρίασεως ὁ ὁποῖος ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἀποκλειστικῶς τοῦ μισθωτοῦ εἰς τὴν ασφαλίαν τοῦ ΤΣΑ ὑπὸ τῶν ὑπαχόμενων εἰς τὴν ασφαλίαν τοῦ ΙΚΑ μισθωτῶν όδηγῶν, θεωρεῖται ὡς χρόνος ἀραρίασεως εἰς τὸ ΙΚΑ.

Ὁ ὑπολογισμὸς ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ ὡς χρόνου ἀραρίασεως εἰς αὐτὸ ὁλοκλήρου τοῦ χρόνου ἀραρίασεως εἰς τὸ ΤΣΑ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἀποκλειστικῶς τοῦ μισθωτοῦ ἀποσπαισεῖς τοῦ ΤΣΑ, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν ἐναχίαν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου (1/4/1979) διὰ ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ μισθωτοῦ όδηγῶν, ἢ εἰχον τὴν ἰδιότητα ταύτην καὶ τοῦ τῆς 1/4/1979 καὶ διέκοθεν τὴν ασφαλίαν τῶν κατὰ τὸ ΤΣΑ ἀπὸ τῆς 1/1/1974 καὶ ἐρεξῆς γωρῆς νὰ ὑπαχθῶν ὅμως μέχρι τῆς 1/4/1979, εἰς τὴν ασφαλίαν ἐτέρου φορέως κυρίως ἀραρίασεως ἢ δὲν ἐτεράπησαν εἰς ἕτερον ἐπάγγελμα.

Ὀλοκῶς νοεῖται ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἐκταθείσα ρύθμισις τοῦ ὑπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ ὡς χρόνον ἀραρίασεως εἰς τὴν

αυτήν αυτού επί χρόνου άποαλίσεως εις τή ΤΣΑ υπό τήν
οχητά του μισθωτού όδηγού δέν έπαιρά τή πρόσωπο εκείνη
όποια μετά την έναρξήν τής ίσχύος του νόμου θά άναήρται
πρώτον τή επαγγελίαν του μισθωτού όδηγού και θά ύπα-
νάη εις την άσφάλισιν του ΙΚΑ.

Ο χρόνος άποαλίσεως εις τή ΤΣΑ ό οποίος ύπολογίζεται
άνωτέρω έξιστάθη ως χρόνος άποαλίσεως εις τή ΙΚΑ
και θεωρείται ότι διηρμήθη εις την 7ην άσφαλιστικήν κλάσιν
του ΙΚΑ.

Διά τής παραγράφου 4 του άρθρου 1 ορίζεται ότι ο χρόνος
εμπηρεσίας ως μισθωτού όδηγού στρατεύσεως κλπ. των
πρωμένων εις την άσφάλισιν του ΙΚΑ μισθωτών όδηγών
όποιος άναγνωρίζεται συμφωνας προς την νομοθεσίαν του
ΣΑ ως συντάξιμος λογίζεται ως χρόνος πραγματικής άποα-
λίσεως παρά τή ΙΚΑ έσ' έσον ειδικώς ένεα άναγνωρισθεί
ή έξημερωσθεί συμφωνας προς την νομοθεσίαν του ΤΣΑ.

Συμπαώς άναγνωρίζεται ο χρόνος άποαλιόλησεως κατά την
ορίαν ό ησφαλισμένος άπηργολόγηθ' ως μισθωτός όδηγός. ώς
και ο χρόνος τής στρατιωτικής εμπηρεσίας, έσ' έσον όμοια
ήσφαλισμένος πρό τής στρατεύσεως του άπηργολόγηθ' ως μι-
σθωτός.

Άπαραίτητος προϋπόθεσις διά τήν ύπολογιστήν υπό του
ΙΚΑ του άνωτέρω χρόνου ως χρόνου πραγματικής άποαλί-
σεως είναι να μή έχει λησθή ύπ' όψιν ως συντάξιμος παρά
Οργανισμύ κυρίας άσφαλίσεως ή παρά του Δημοσίου.

Έν προκειμένω θέν να διευκρινισθή ή έννοια του χρόνου
εμπηρεσίας, ό οποίος λογίζεται ως συντάξιμος παρά τή
ΤΣΑ, ως τοιοϋτος θέ νοείται ο χρόνος εργατικής παραγωγεί-
ας πρό τής συστάσεως του Ταμείου.

Έπομένως δέν λογίζεται ως χρόνος εμπηρεσίας, άλλω
όδως διανυθείς εις την πραγματικήν άσφάλισιν του ΤΣΑ,
χρόνος εργατικής παραγωγείσεως μετά την ίδρυσιν του ΤΣΑ,
όποιος άναγνωρισθή ως χρόνος πραγματικής άσφαλίσεως.

Διά τών διατάξεων τής παραγράφου 5 του άρθρου 1 κρι-
νείται ο τρόπος άναγωγής τών έτών ή μηνών άσφαλί-
σεως εις ήμέρας και τής μετατροπής τών ήμερών άσφαλί-
σεως εις έτη άσφαλίσεως.

Διά τών διατάξεων τής παραγρ. 6 του αύτου άρθρου 1
ορίζεται ότι εάν οι μισθωτοί όδηγοί κείτηνται ή άποκηθήσουν
ή πλέον τής ιδιότητος μισθωτού όδηγού και την ιδιότητά
δικαιούτου αυτοκινήτου Δ.Χ. ύπάγουσιν και εις την άσφάλισιν
του ΤΣΑ ύποχρεωτικώς.

Έπί του άρθρου 2.

Διά τής παραγρ. 1 του άρθρου 2 ορίζεται ότι μεταφέρου-
ναι εις τή ΙΚΑ εκ τών συνταξιοδότηων του ΤΣΑ εκείνοι οι
ποιοί διήνυσαν τολάχιστον τή ήμισυ του συνολικού χρόνου
άσφαλίσεως αύτων υπό την ιδιότητα του μισθωτού. Οι άνω-
τέρω συνταξιοδοχοί από τής μετατροπής των θά λογίζονται
συνταξιοδοχοί του ΙΚΑ.

Διά τής παραγράφου 2 του άρθρου 2 ορίζεται ότι οι μετα-
φερόμενοι εις τή ΙΚΑ συνταξιοδοχοί κατατάσσονται εις τή
έβδομήν άσφαλιστικήν κλάσιν του ΙΚΑ. Ούτω ή συνταξιοδο-
τος του ΤΣΑ ό οποίος με 37 έτη άσφαλίσεως λαμβάνει σύ-
νταξιν 6280 δραχ. μεταφερόμενος εις τή ΙΚΑ θά
έχη σύνταξιν 9114 δραχ.

Διά τής παραγράφου 3 του άρθρου 2 ορίζεται ότι αι δι-
ατάξεις τών παραγράφων 3, 4 και 5 του άρθρου 1 ως και
των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2 έσκαυδίζονται και επί
των ήσφαλισμένων και συνταξιοδότηων των ύποκείμετων εις
την άσφάλισιν του ΙΚΑ διά τών διατάξεων του άρθρου 4 του
νόμου 729/1977.

Διά τών διατάξεων του άνωτέρω νόμου ύποκείμετοι εις τή
άσφάλισιν του ΙΚΑ έξαιρεθέντες τής άσφαλίσεως του ΤΣΑ
οι μισθωτοί όδηγοί των άστικών και ύπερστικών λεωοχη-
μάτων δημοσίας χρήσεως ως και των αυτοκινήτων Έπιχειρη-
ματικής Πετρελαίου. Οι άνωτέρω όμοια μισθωτοί ύπάγου-
ναι εις την άσφάλισιν του ΙΚΑ από τής 1.2.1977. ένώ δέ
οι χρόνοι άσφαλίσεως των εις τή ΤΣΑ θεωρείται ότι υφεί-
λε διακοπής τής άσφαλίσεως των, ως ήσφαλισμένοι τής

Τουαίως αίτοιοί ό δέ χρόνος τής τοιοϋτης άποαλίσεως του
θά προσμετρηθή είτε υπό του ΙΚΑ είτε υπό του ασφαούς επί
την όποιον ένδεχομένως θά ύπαρξούσιν και έσ' έσον πληρώς
εις προϋποθέσεις τής νομοθεσίας περί διαδοχικής άσφαλί-
σεως. Έπειδή και διά τούς ύποκειμένους διά τών διατάξεων
του προόντος σχεδίου Νόμου εις την άσφάλισιν του ΙΚΑ η
μισθωτός όδηγός προβλέπεται ότι ο χρόνος άποαλίσεως του
εις τή ΤΣΑ υπό την ιδιότητα του μισθωτού όδηγού θεωρεί-
ται ως διανυθείς εις την άσφάλισιν του ΙΚΑ, διά λόγους
τής μεταχειρίσεως, προβλέπεται ότι και οι διά του νόμου
729/1977 ύπαρθέντες εις την άσφάλισιν του ΙΚΑ μισθωτοί
όδηγοί λεωοχημάτων και αυτοκινήτων Έπιχειρημών Έπιχειρή-
ματικής Πετρελαίου θά θεωρήσουν ως χρόνον άσφαλίσεως εις τή
ΙΚΑ, τών χρόνων άσφαλίσεως των ως μισθωτών όδηγών εις
τή ΤΣΑ, ό δέ χρόνος άσφαλίσεως αύτων θά θεωρηθή ότι
διηρμήθη εις την 7ην άσφαλιστικήν κλάσιν του ΙΚΑ.

Έπίσης διά τών διατάξεων τής παραγράφου 2 του άρ-
θρου 4 του άνωτέρω νόμου 729/77 μεταφέρθη από 1.4.
1978 εις την άσφάλισιν του ΙΚΑ εκ τών συνταξιοδότηων του
ΤΣΑ εκείνοι οι οποίοι διήνυσαν εις την άσφάλισιν του ΤΣΑ
τόν περισσότερον χρόνον άσφαλίσεως αύτων υπό την ιδιότητα
του μισθωτού όδηγού λεωοχημάτων ή αυτοκινήτου έπιχειρήτων έπι-
ματικής πετρελαίου. Διά τών διατάξεων τής παραγράφου 3
του άρθρου 4 του νόμου 729/77 ορίζεται ότι οι άνωτέρω
συνταξιοδοχοί θά καταταχούσιν εις μίαν τών άσφαλιστικών κλά-
σεων του ΙΚΑ θ' άποράσεως του Υπουργεύ Κοινωνικών Υπ-
ηρεσιών μετά γνώμην του Δ.Σ. του ΙΚΑ ήτις δέν έχει έν-
δεθεί μέχρι τούδε.

Ηδη οι συνταξιοδοχοί αύτοί θά καταταχούσιν εις την 7ην
άσφαλιστικήν κλάσιν του ΙΚΑ, αύτοις ώςτα όλοι οι μεταφε-
ρόμενοι εις τή ΙΚΑ συνταξιοδοχοί να τυχούσιν τής αύτης μετα-
χειρίσεως.

Έπί του άρθρου 3.

Διά του άρθρου 3 ορίζεται ότι προκειμένου να θεμελιωθή
δικαιώμα συντάξεως λόγω γήρατος ή άναπηρίας υπό τών
μισθωτών όδηγών, θά πρέπει να καταθέσουν προηγουμένως
και την επαγγελματικήν των άδειαν ικανότητος όδηγού α-
τοκινήτου, όπως προβλέπεται και σήμερον υπό τών διατά-
ξεων του άρθρου 17 παράγραφος 1 του Ν.Δ. 404/74 προ-
κειμένου περί τών ήσφαλισμένων εις τή ΤΣΑ μισθωτών όδη-
γών αυτοκινήτου.

Έπί του άρθρου 4.

Διά τής παραγράφου 1 του άρθρου 4 θεσπίζεται έσχημα-
τίστροφα παντός τμήμα και τμήμας ή χρητιστοχού και έκμε-
ταλλεστού επαγγ' ληστικού αυτοκινήτου δημοσίας και ιδιωτικής
χρήσεως, διά τήν χρησιμοποίησιν ή εκμεταλλεσιν εκό-
στου αυτοκινήτου, ή πωρήν τής όποιας κληρονομούται από 10'
— 640 δραχ. μηνιαίως.

Η είσοδος αύτη άπορά τόσον τή δημοσίας όσον και τή
ιδιωτικής χρήσεως έπισημαστικώς αυτοκίνητα.

Διά του άρθρου 4 όποιοι θά προνοήσιν εκ τής έν λόγω εί-
σοδα, έσ' ένός μόν' έξαιρεθίζονται ή κλήουσι τών έπιδαρτών
ορίων του ΙΚΑ τών προκειμεσών εκ τών διατάξεων του προ-
όντος έλατος τής συνταξιοδότησης, συνταξιοδοτήσεως ήσφαλί-
σμένων με βαχρήν χρόνον άσφαλίσεως εις τή ΤΣΑ κλπ.
έσ' έτέρω δέ έπισημαστικώς ή οικονομική έξήλιξησιν τή
ΤΣΑ, ή όποιοι, ως έκδηχθ', εδωθήσαν εις διακοπήν οικονομί-
ακήν καταστάσιν.

Η έπίδολή τής έν λόγω είσοδος κοινώς ενδεδοσμένη
είσολή ή κοινωτική άσφάλισις έξυπηρετεί τή δικτύωσιν συσχεσ-
σών και συνεπώς, εις περιπτώσιν έδωσούσε του δικαιοσυνού, ή
είσολή προς άντικαταστάσιν διά τών είσοδών των ήσφαλισμέ-
νων τών προς εκπλήρωσιν τής άποστολής των, διασπών, θά
υπολογίζονται ή ύπερ κίτου έπίδολή και δικαιοσυνός έλάτος Σ.Δ.
158 55, 1748 55, 1386 60, 172 61.

Αναμεινόμενος συμπαώς ύπ' όψιν ότι ή κολλησούσα τών
επαγγελματικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως προκαλεί
εις τούς επαγγελματίους αυτοκινήτουσας δημοσίας χρήσεως
αυτών, λόγω του πηριτισμού του κύκλου τής δραστηριότη-

των κούρων, θεωρείται εκτός, να επαναρθεωρή ή ζημία αυτή
από της συνδρομής των βιομηχανικών επιχειρηματικών αυτοκινη-
των ιδιωτικής χρήσεως εις τα έαρη της ασφάλισως.

Διά της παραγράφου 2 του άρθρου 4 ορίζεται ότι η εί-
σπραξις ή προσέλευσις από της παραγράφου 1 συνδράσκονται
και συνεισπραττεται μετά των τελών κυκλοφορίας, δια τα
αυτοκίνητα δια τα οποία καταβάλλονται τέλη κυκλοφορίας.
Δια τα αυτοκίνητα δια τα οποία δεν καταβάλλονται τέλη κυ-
κλοφορίας ή εν λόγω εισπραξις θα καταβάλλεται υπό των
ποσέων εις το ΤΣΑ. Θα συνεισπραττεται μετά της ασφα-
λιστικής εισπραξις του κλάδου συντάξεως, και θα εφομο-
λονται δια την εισπραξις αυτής οι διατάξεις της νομοθε-
σίας του ΤΣΑ οι προβλεπόμενες την εισπραξις των υπέρ αυ-
τού εισπραξιών.

Η εισπραξις αυτή θα αποδίδεται υπό του ΤΣΑ εις τον ει-
δικόν Λογαριασμόν.

Διά της παραγράφου 3 του άρθρου 4 προβλέπεται αφε-
νης της εν λόγω εισπραξις κατά 10% πληρωσις από 1.1.1974
μέχρι και της 31.12.83.

Από της 1.1.1984 και εφεξής η εισπραξις αυτή δύναται
να κλιμακώνεται δι' αποφάσεων των Υπουργών Οικονομικών και
Κοινωνικών Υπηρεσιών.

Διά της παραγράφου 4 του άρθρου 4 ορίζεται ότι το έσο-
δον το όποιον προέρχεται από την εν λόγω εισπραξις εισάγεται
εις ειδικόν λογαριασμόν ο οποίος θα τηρήται παρά τη Έθνη-
κή Τραπέζην.

Εκ του υπολοίπου του άνωτέρω λογαριασμού κατά το πό-
σοσ εκάστου τριμήνου θα αποδίδεται ποσοστών 50% εις το
ΤΣΑ και 50% εις το ΙΚΑ. Άποσ προηγούμενων έξοφληθέν
τά έθνηκα τά όποια έχει συνάψει το ΤΣΑ τά όποια ανέρχον-
ται εις το ποσόν των 610.000.000 δραχμ.

Επί του άρθρου 5.

Διά του άρθρου 5 καταργείται από 1 Ιανουαρίου 1980 ή
υπέρ ΤΣΑ εισπραξις εξ 20 δραχμών μηνιαίως ή όποια κατα-
βάλλεται υπό των κυρίων, νομίμων ή χρησιούχων και εκμε-
ταλλευστών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσεως.

Επί του άρθρου 6.

Διά του άρθρου 6 αναπροσαρμόζεται το ύψος της παγίως
εισπραξις υπέρ ΤΣΑ, θεωριθεύεται το έτος 1961 και παραμει-
νεται έκτος εις τα αυτά επίπεδα.

Επί του άρθρου 7.

Διά του άρθρου 7 τροποποιούνται οι περιπτώσεις, α, β και
γ της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 404/74 και
αυξάνεται η άτομική εισπραξις των ηραλισμένων του ΤΣΑ
από 1.000 εις 1.400 δραχμάς.

Η εισπραξις αυτή θα αυξάνεται κατ' έτος κατά το ποσοστόν
κατά το όποιον κηρύχθη κατά το προηγούμενον ήμερολογιακό
έτος το ήμερολόγιον του άνωθικέστου έργατού.

Αί τροποποιούμεναι και καταργούμεναι διατάξεις των πε-
ριπτώσεων α, β και γ της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του
Ν.Δ. 404/74 έχουν ως ακολούθως:

α) Το ΤΣΑ έχει ως πόρους:

α) Την παρτίαν μηνιαίαν εισπραξις των παρὰ τῷ ΤΣΑ ήρα-
λισμένων μισθωτῶν ἀρζομένων:

-- από 1.5.1974	εις	δραχμ.	205
-- από 1.1.1975	"	"	240
-- από 1.1.1976	"	"	275
-- από 1.1.1977	"	"	310

β) Την παρτίαν μηνιαίαν εισπραξις των παρὰ τῷ ΤΣΑ ήρα-
λισμένων των ἀνακαταρμένων εις τὰς περιπτώσεις β, γ, δ, ε,
ζ και η (έκπρωσώποι έργοδοτῶν) της παραγράφου 1 του άρ-
θρου 2 και ορίζομένην:

-- από 1.1.1974	εις	δραχμ.	550
-- από 1.1.1975	"	"	630
-- από 1.1.1976	"	"	735
-- από 1.1.1977	και	εφεξής	890

γ) Την παρτίαν μηνιαίαν εισπραξις του έργοδοτού, δι' έκτακτο
από τούτου απασχολούμενον, ορίζομένην:

-- από 1.1.1974	εις	δραχμ.	345
-- από 1.1.1975	"	"	390
-- από 1.1.1976	"	"	460
-- από 1.1.1977	"	"	490

Αί άνωτέρω εισπραξις κηρύχθησαν διά της Β2 22 1743 17
77 Υπουργικής αποφάσεως ΦΕΚ 962 1.10.77 από 1.1.
1977 εις τα ακόλουθα ποσά:

α) της περιπτ. α' εις	δραχμ.	400
β) της περιπτ. β' "	"	1000
και γ) της περιπτ. γ' "	"	600

Επί του άρθρου 8. Διά του άρθρου 8 λήγει η φηταία τῶ
τελών του Δ.Σ. του ΤΣΑ και ορίζεται εν εισοδί μέλος εκ τῶ
ηραλισμένων βιομηχανῶν ἀντὶ των μισθωτῶν.

Επί του άρθρου 9. Διά του άρθρου 9 προβλέπεται η σύστα-
σις Κλάδου Έπιχειρηματικῆς Ασφάλισως στο ΤΣΑ των έκπρω-
σώπων των Έπιχειρηματικῶν Οργανώσεων των αυτοκινήτι-
στών.

Επί του άρθρου 10. Διά του άρθρου 10 τίθενται εφόρτι-
δοτικοί διατάξεις δια των όποιων παρέχεται η δυνατότης τρο-
ποποιήσεως και συμπληρώσεως δια Προεδρικών Διαταγμάτων
των διατάξεων της διαποιήσεως το ΤΣΑ νομοθεσίας.

Επί του άρθρου 11. Διά της παραγράφου 1 του άρθρου 11
προβλέπεται η παροχή υγειονομικής περιθαλάξεως εις τους
συνταξιούχους υπαλλήλους του ΤΣΑ όπως παρέχεται και εις
τους εν ενεργεία υπαλλήλους του, ή όποια τυγχάνει όμοίον
πρός την υγειονομικήν περιθαλάξιν των δημοσίων υπαλλήλων.

Διά της παραγράφου 2 του αὐτοῦ άρθρου 11 προβλέπεται
η χορήγησις εφόδων κηδείας εις τους συνταξιούχους υπαλλή-
λους του ΤΣΑ.

Ούτως έχει το παρὼν σχέδιον Νόμου το όποιον έχομεν την τι-
μήν να παρακαλέσωμεν όπως ψηφισθῆ υπό του Σώματος.

Εν Αθήναις τῆ 9 Δεκεμβρίου 1978

Ο: Υπουργοί

Οικονομικῶν Κοινωνικῶν Υπηρεσιῶν
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Σ ΠΥΡ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί τροποποιήσεως της «περὶ ΤΣΑ νομοθεσίας, υπαγωγῆς
των μισθωτῶν βεργῶν αυτοκινήτων εις την ασφάλισιν του
ΙΚΑ και άλλων τινῶν διατάξεων».

Άρθρον 1.

1. Από της έναρξεως της ισχύος του παρόντος νόμου:

- α) Έξαιρούνται της παρὰ τῷ Τραμῶ Συνατάξεων Αὐτο-
κινητιστῶν (ΤΣΑ) υποχρεωτικῆς ασφάλισως και υπάγω-
νται εις την ασφάλισιν του ΙΚΑ, έφαρμοζόμενων τῶν διατά-
ξεων της νομοθεσίας αὐτοῦ και του παρόντος Νόμου, τά πρό-
σωπα τά όποια κατέχου επηχειρηματικῆν κτίσιν ἰκατόν-
τος βεργῶν αυτοκινήτου, ἐκδοθεισαν η ἀναγνωριζομένην υπό
των ἀρμοδίων Έλληρικῶν Ἀρχῶν και παρέχου εἰρητηρι-
κῆν έργασίαν βεργῶν αυτοκινήτου δημοσίας η ιδιωτικῆς χρέ-
σεως ἔκτου ἀειθέρας ἀεξαστητόσεως τρέπου καθορισμέου τά-
της. Τά άνωτέρω πρόσωπα υπάγονται εις την μικτήν ασφα-
λίσιν εἴσω και ἂν απασχολοῦνται ἐκτός ασφαλιστικῆς περι-
τῆς του ΙΚΑ.
- β) Διακόπεται η προαιρετικῆ ασφαλις παρὰ τῷ ΤΣΑ,
των προσώπων περὶ ὧν οι περιπτώσεις α και β της παρ.
1 του άρθρου 4 του Ν.Δ. 404/1974, «περὶ τροποποιήσεως και
συμπληρώσεως της «περὶ τῶ Τραμῶ Συνατάξεων Αὐτοκινη-
τιστῶν νομοθεσίας». Τά πρόσωπα ταῦτα θύονται εἰς εἴσοσιν